

Langaton 4G-verkko laajeni Posiolle

Kuiri 23.9.15

Posio

DNA:n ja Soneran verkkojen yhdistäminen toi 4G-verkon myös monen posiolaisen ulottuville viime viikolla. Syyskuun aikana operaattoreiden perustama Suomen Yhteisverkko Oy sai valmiiksi 4G-verkon mahdollistavan tekniikan Vierustunturin, Maaninkavaaran ja Tolvan mastoihin.

– Käytännössä kuuluvuusalue ulottunee jostakin Rovaniementien eteläpuolelta kunnan pohjoisosiin, arvioi Lehtiniemessä asuva Pasi Revonmäki.

Atk-palvelujen parissa toimiva yrittäjä odotteli 4G-verkon laajennusta sormet näp-

päimillä, mutta Vierustunturin asennuksessa oli tehty virheitä, joiden korjaus viivytti palvelun tuloa muutamia päiviä.

Muutaman päivän käyttökemuksella Revonmäki arvioi yhteisverkon toimivan kohtuullisesti molempiin suuntiin. Ammattilaisena hän kuitenkin osasi varautua uuden langattoman verkon vaatimuksiin.

– Ensiksi tilasin juuri sopivan liittymän, laitteen ja erillisen harava-antennin, koska matkaa Vierustunturin linkkiin tulee parikymmentä kilometriä. Valitsin kunnollisen reitittimen, koska halusin käyttää sisäverkkoa mahdollisimman monella laitteella.

– Lisäantenni on tarpeen jo muutaman kilometrin päässä tukiasemasta, sillä langattoman verkon nopeus on riippuvainen sekä etäisyydestä tukiasemaan että samanaikaisten käyttäjien määrästä. Yhteys on herkkä myös sääoloille, vaikka nyt syksyllä sade tai jopa putoavat lehdet saattavat aiheuttaa häiriöitä yhteyksiin, Revonmäki huomauttaa.

Jos yhteisverkko toimii lupusten mukaisesti se on Revonmäen mielestä ilouutinen posiolaisille, jotka ainakin vielä joutuvat tulemaan toimeen ilman valokuituun perustuvia nettiyhteyksiä.

– Tulevaisuuden tietoliikennettä ei kuitenkaan voi rakentaa pelkästään langattoman tekniikan varaan. Mobiilitekniikka ei koskaan saavuta valokuituverkon tuomaa kapasiteettia. Valokuidulla kaistaa riittää, kun taas langattomassa verkossa kaista jaetaan aina. Sen huomaa selvästi täällä Lehtiniemessäkin, kun mökkiläiset kesällä tulevat ja pistävät laitteet päälle, Revonmäki sanoo.

Revonmäki moittii myös operaattoreiden markkinointitapoja. Liittymiä tarjotaan teoreettisten maksiminopeuksien perusteella.

– Käytännössä yksikään

käyttäjä ei pääse luvattuihin nopeuksiin.

– Operaattorit kauppaavat 4G-liittymäänsä esimerkiksi Posiolla 150 megabitin sekuntinopeudella. Käytännössä nopeus vaihtelee välillä 5–80 Mb/s. Tämän markkinoija mainitsee nykyään pienellä prantilla esitteen lopussa tai esitteen muille sivuille upotetuna – ja tämäkin vain Viestintäviraston vaatimuksesta, Revonmäki sanoo.

Verkon nopeuden tai tiedonsiirron hitauden huomaa, kun haluaa siirtää isoja tiedostoja kuten vaikkapa valokuvia tai varsinkin liikkuvaa kuvaa.

Operaattoreiden yhteistyötä

Revonmäki pitää hyvänä, sillä yhteisverkko toi nopean 4G-yhteyden myös Lapin haja-alueille varmasti nopeammin kuin ilman yhteistyötä.

– Ongelmaksi voi tulla se, että asiakkailta ei ole suoraa yhteyttä verkon ylläpitäjään, sillä yhteisverkolla ei ole asiakaspalvelua. Vikailmoitukset pitää jättää operaattoreille. Tämä hidastaa tiedonkulkua, se koettiin jo kun 4G-verkon asennuksessa oli ongelmia ja yritin itsekin saada tietoa tilanteesta, Revonmäki pohtii. (pp)